

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Εστίας»: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ 39.

Λήγοντος προσεχῶς τοῦ δουέτους τῆς «Εστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος παρακκλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 414

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΡΥΣΟΥΛΑ διήγημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ.
ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΔΑΗΘΕΙΑΙ.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐκ τῆς «στατιστικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν», ἣν ἐξέδωκεν ὁ ἐν Βιέννῃ ἀδελφὸς σύμβουλος Βραγέλης, ἄξια ἀναγνώσεως εἶνε τὰ τῶν πανεπιστημίων κατὰ τὸ ἔτος 1882 —83. Ἡ Αὐστροουγγαρία ἔχει 10 πανεπιστήμια, 979 καθηγητὰς καὶ 15,573 φοιτητὰς ἡ Γερμανία 22 πανεπιστήμια, 2012 καθηγητὰς καὶ 25,442 φοιτητὰς ἡ Ἀγγλία ὁκτώ πανεπιστήμια καὶ ἑπτὰ Κολλέγια, 509 καθηγητὰς καὶ 18,170 φοιτητὰς ἡ Γαλλία ἔχει οὐχὶ δημόσια πανεπιστήμια, ἀλλὰ σχολὰς, καὶ δὴ 15 θεολογικά, 13 νομικά, 11 ἱατρικά, 15 εἰσαγωγικά εἰς τὴν ἱατρικὴν, καὶ 30 σχολὰς ἐπιστημῶν καὶ γραμμάτων, 1184 καθηγητὰς καὶ 15,526 φοιτητὰς πρὸς δὲ τούτοις καὶ πέντε πανεπιστήμια καθολικοδοτικά. Ἡ Ἰταλία ἔχει 17 δημόσια καὶ 4 ἐλεύθερα πανεπιστήμια, 1655 καθηγητὰς καὶ 11,728 φοιτητὰς ἡ Ρωσία 8 πανεπιστήμια, 709 καθηγητὰς καὶ 10,305 φοιτητὰς Σουηδία καὶ Νορβηγία ἔχουσι 4 πανεπιστήμια, 243 καθηγητὰς καὶ 3425 φοιτητὰς ἡ Ὀλλανδία 5 πανεπιστήμια, 192 καθηγητὰς καὶ 1685 φοιτητὰς τὸ Βέλγιον 4 πανεπιστήμια, 253 καθηγητὰς καὶ 4072 φοιτητὰς ἡ Ἑλβετία 6 πανεπιστήμια, 375 καθηγητὰς καὶ 2031 φοιτητὰς ἡ Ἰσπανία 10 πανεπιστήμια, 475 καθηγητὰς καὶ 13722 φοιτητὰς ἡ Ρωμανία 2 πανεπιστήμια, 72 καθηγητὰς καὶ 693 φοιτητὰς. Πορτογαλία, Ἑλλάς, Σερβία, Τουρκία ἔχουσιν ἐκάστη ἓν πανεπιστήμιον.

Ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι, τῷ ἐκδιδομένῳ ὑπὸ τοῦ ῥωσικοῦ ὑπουργείου τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ἐδημοσίωθη ἔκτενὴς ἀνάλυσις τοῦ πρώτου τεύχους τοῦ Δελτίου τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου τῷ γένει καθηγητοῦ κ. Γαβριὴλ Δεστούνη. Περὶ τοῦ αὐτοῦ Δελτίου ἰδημοσίευσεν μακρὰν καὶ εὐμενεστάτην κρίσιν καὶ ἡ «Revue critique» τῶν Παρισίων.

Ἐκ τοῦ ἐνταῦθα τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Περρὴ ἐξετυπώθη πάλιν φιλοκαλῶς τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι τέλειον ἱππικὸν σύγγραμμα, «Ἡ ἹΠΠΟΛΟΓΙΑ» ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ν. Πιλαδίου, στρατιωτικοῦ ἱππίατρος καὶ καθηγητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τῶν Ἑσπελίδων Σχολείου, πραγματευόμενον γενικῶς ἀπᾶσας τὰς στοιχειωδέστατας γνώσεις περὶ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὑπερρετικωτάτου κατοικίδιου ἡμῶν ζώου τοῦ ἵππου, ὑπὸ τε στρατιωτικὴν καὶ ἰδιωτικὴν ἔποψιν ἐξεταζόμενον.

Ἡ ὅλη συγγραφή διαιρεῖται εἰς 4 βιβλία ὄγκηται εἰς

22 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς 8ον σχῆμα καὶ ἐμπεριέχει περὶ τὰ 60 σχήματα καὶ 9 μεγάλας εἰκόνας.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ συγγράμματος ὑπάρχει ἀλφαριθμητικὸς κατάλογος τῶν ὀνομάτων περιήμων ἀρχαίων καὶ μεταγενεστέρων ἵππων πρὸς δὲ ὀλόκληρον ἀλφαριθμητικὸν Λεξιλόγιον τῆς «Ἱππολογίας», ἐν ᾧ σημειοῦνται ἐπὶ τὸ ἀπλοῦστερον ἡ σημασία τῶν ἐν τῷ συγγράμματι ἀπαντωμένων τεχνικῶν ἱππικῶν ὄρων ὡς καὶ τὰ συνώνυμα αὐτῶν ἐν τε τῇ γαλλικῇ καὶ γερμανικῇ διαλέκτῳ.

Ἡ Ἱππολογία τιμᾶται ὀρ. 7.50 Εὐρίσκειται δὲ παρὰ τῷ συγγραφεὶ καὶ τῷ βιβλιοπωλεῖ τοῦ κ. Καρόλου Μπέκ.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Ν. Σχινᾶς ἀγγέλλει τὴν ἐκδόσιν καὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῶν «Ὀδοιπορικῶν Ἀναμνησέων του» ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρὸς Λάριссαν καὶ Τύρναβον» ὅθλι περιέχει ἱστορικὰς καὶ τοπογραφικὰς πληροφορίας χρησιμωτάτας εἰς πάντας, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς.

Ὁ ἐν Μασσαλία διαμένων ὁμογενὴς κ. Στέφ. Ζαφειρόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην χιλιάς ὀθωμανικὰς λίρας, ὅπως διανεμῆται αὐτὰς καταλλήλως εἰς τὰ φιλεκαίδητικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθιδρύματα.

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Τὰ θαύματα τοῦ Διαδόλου» ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐνταῦθα κατὰ φυλλάδια μυθιστορία πρωτότυπος ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου Δ. Ξινοπούλου.

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Ἐρωτος Ὀυμᾶ» ἐξέδωκε ποίημα αὐτοῦ ὁ κ. Παύλος Γενετός.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ

τοῦ πρώτου εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγαγόντος τὴν στενογραφίαν.

Οἱ στενογράφοι τῆς Βουλῆς διὰ κοινῆς αὐτῶν γρηματικῆς συνδρομῆς ἀνέλαβον τὴν ἔδωσαν μνημεῖον ὑπὲρ τοῦ ἐν ἔτει 1868 ἀποθάνοντος διδασκάλου αὐτῶν Ἰωσήφ Μίνδλερ, ἐξ Ὀβερτίγγης τῆς Βαυαρίας, τοῦ πρώτου εἰσαγαγόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν στενογραφίαν τῷ 1856, τιμῶντες οὕτω τὴν μνήμην διδασκάλου αὐτῶν καὶ φιλέλληνας, διδάξαντος Ἑλληνοπαῖδας τέχνην, ἣτις ὑπερτετεῖ σπουδαίως τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν λόγον, καὶ ἦτις ἔσχε μέχρι τούδε, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ θὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειότητα τῆς πολιτικῆς βρῆσεως ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο συνίσταται εἰς προτομὴν ἐκ πενταλίσιου μαρμάρου τοῦ μακαρίτου Ἰωσήφ Μίνδλερ, στρατιωτικὴν ἐπὶ βῆθρον ἐκ φαῖο ὑψητέου μαρμάρου, ἐφ' οὗ ἐγαράχθη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή :

ΙΩΣΗΦ ΜΙΝΔΛΕΡ

πρῶτος εἰσαγαγὸντι τῷ 1856 τὴν στενογραφίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διδάξαντι αὐτοῦ
Γ. Βλάγος
Α. Μηλιάρκης
Ι. Μίνδλερ
Ν. Οἰκονόμου
Α. Ἀγγελόπουλος.
Μηνί Νοεμβρίου 1883.

Τὴν προτομὴν καὶ τὸ βῆθρον ἐπιλοτέγησαν ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων παρ' ἡμῶν γλυπτὸν Ἰωάννης Βιτσόρης, ἐπεξεργασθεὶς τὸ ὅλον μετὰ τέχνης καὶ φιλοκαλίας εἰς καλλιτέχνημα ἀληθῶς ἱκανὸν νὰ κομῆσθαι πᾶσαν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἀΐθουσαν. Οἱ στενογράφοι προτίθενται νὰ στήσωσι τὸ μνημεῖον τοῦτο, περαιοθέν ἤδη ἐντελῶς, εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῶν στενογραφικῶν γραφεῖον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Περαιτωθέντος του Α' διαγωνισμού της «Εστίας» προς συγγραφήν ελληνικού διηγήματος, η Διεύθυνσις αὐτῆς προβαίνει εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ Β', ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς πρόθεσιν τοῦ νὰ συντελέσῃ διὰ τοῦτου κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς παραγωγὴν πρωτοτύπων ἑλληνικῶν ἔργων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἴσως δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ προγράμματος, ἐν ᾧ διατυπῶνται αἱ βῆσεις τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀνατυπώσωμεν ὁλόκληρον αὐτό, ἔχον ὡς ἔπεται:

Ἐν τῇ νεαρᾷ ἡμῶν φιλολογίᾳ τὸ ἥμιστον μέχρι τοῦδε καλλιεργηθὲν εἶδος ἐστὶν ἀναντιρρήτως τὸ διήγημα. Πλὴν τῆς συλλογῆς τῶν διηγημάτων τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, τῶν ἔργων τοῦ κ. Στ. Ξένου καὶ Κ. Ράμφου, καὶ ὀλίγων ἄλλων τῶν καθ' ἡμᾶς διακεκριμένων συγγραφέων, οὐδεμίαν ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν ἑλληνικὴν ἐργασίαν ἐν τῷ εἶδει τούτῳ, ὅπερ πλουσιώτατα ἀντιπροσωπεύεται ἐν ταῖς γραμματολογίαις τῶν ἐπιλοίπων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, προσφωτάτον θεωρούμενον εἰς ἀναπαράστασιν σκηνῶν τῆς ἱστορίας ἢ τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἐνός λαοῦ, ἢ εἰς ψυχολογικὴν περιγραφὴν χαρακτήρων. Ἐν τούτοις ὁμολογούμενον εἶνε ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φιλολογίας δύναται νὰ ἀσκήσῃ μεγάλην ἠθικὴν ἐπίδρασιν, ὑποθέσει εθνικὰς πραγματευόμενον, ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς διαπλάσεως ἐν γένει τῶν ἠθῶν. Διότι σκηναὶ εἴτε τῆς ἱστορίας εἴτε τοῦ κοινωνικοῦ βίου διαπλασσόμεναι καταλλήλως ἐν τῇ ἀφηγήσει, κινουσι πλεῖστον τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀναγνώστου καὶ οὐ μόνον τέρπουσι καὶ λεληθῶτος διδάσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξεγείρουσιν ἐν αὐτῷ τὸ αἰσθημα τῆς πρὸς τὰ πατρία ἀγάπης. Ὁ ἑλληνικὸς δὲ λαός, εἴπερ καὶ ἄλλοις τις, ἔχει εὐγενῆ ἤθη, ἔθιμα ποικίλα καὶ τρόπους καὶ μύθους καὶ παραδόσεις ἐφ' ὧν τῶν περιστάσεων τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ βίου ἢ δὲ ἑλληνικῆ ἱστορία, ἀρχαία καὶ μέση καὶ νέα, γέμει σκηνῶν δυναμένων νὰ παρὰσχωσιν ὑποθέσεις εἰς σύνταξιν καλλίστων διηγημάτων καὶ μυθιστορημάτων.

Ἐν τούτοις, ὡς εἵπομεν, ὀλίγιστα εἶνε τὰ τοιαῦτα ἑλληνικὰ ἔργα, ὀλίγιστοι δὲ καὶ οἱ περὶ τὰς τοιαύτας ἐργασίας νῦν ἀσχολούμενοι. Τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτην συνησθάνθη μάλιστα ἡ «Εστία», ἀναγκαζομένη τούτου ἕνεκα νὰ παρέχῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς μεταφράσεις τῶν εὐδοκιμωτέρων τοιούτων ἔργων ξένων συγγραφέων.

Εἰς τῆς τοιαύτης δ' ἐλλείψεως τὴν πλήρωσιν ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ κατὰ τὰ ἐνόητα ἢ Διεύθυνσις τῆς «Εστίας», ἀπεφάσισεν, ὅσον οἱ πόροι τῆς ἐπιτρέπουσι, νὰ προβῇ αὐτὴ ἀθλοθέτης ἀγῶνος, περιοδικῶς καθ' ἑξαμηνίαν γινομένου, πρὸς συγγραφήν τοιούτου ἔργου, προβάλλουσα τοῦτον οἶαναι κέντρον πρὸς παρότρυνσιν τῶν δυναμένων εἴτε διαθέσιν ἐχόντων ν' ἀσχοληθῶσιν εἰς τοιαύτην φιλολογικὴν ἐργασίαν. Καὶ δὴ ἀποτεινομένη πρὸς πάντας τοὺς Ἑλληνας λογίους, προκηρύσσει διαγώνισμα πρὸς συγγραφήν πρωτοτύπου διηγήματος ἐπὶ τοῖς ἐπομένοις ὅροις:

- Α). Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος ἔσται ἑλληνικὴ, τούτεστι θὰ συνίσταται εἰς περιγραφὴν σκηνῶν τοῦ βίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν οἰκείῳ ποτε τῶν περιόδων τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἢ εἰς ἐξιστόρησιν ἐπεισοδίου τινὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.
- Β). Τὸ διήγημα δεῖν νὰ ἔχη ἕκτασιν 10 τοῦλάχιστον σελίδων τῆς «Εστίας». Ἐκαστον δὲ χειρόγραφον νὰ εἶνε ὅσον ἐνεστὶ καθαρώς γεγραμμένον.
- Γ). Εἰς τὸ κριθησόμενον ἄριστον ἐκ τῶν υποβληθησομένων διηγημάτων θέλει ἀπονειμῆθαι βραβεῖον δραχμῶν τριακοσίων (300).
- Δ). Τὸ βραβευθησόμενον θέλει δημοσιευθῆ ἐν τῇ «Εστίᾳ» ἀνευ ἄλλης ἀμοιβῆς τοῦ συγγραφέως, ὅστις καὶ δεῖν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέρως ἐντός 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ «Εστίᾳ».
- Ε). Ἐκ τῶν υποβαλλομένων ἔργων δεῖν δύνανται νὰ υποβληθῶσιν εἰς ἐπόμενον διαγωνισμόν ὅσα οἱ κριταὶ ἤθελον θεωρήσει ἀνάξια λόγου.
- Ζ). Ἐκ τῶν λοιπῶν διηγημάτων ἢ Διεύθυνσις τῆς «Εστίας» ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ περιοδικῷ ὅσα ἀν ἐγκρίνη ἐκ τῶν ἀμέσως μετὰ τὸ βραβευθησόμενον ἐργαζομένων ἐπὶ εὐλόγῳ ἀμοιβῇ τῶν συγγραφέων. Πάντα δὲ τὰ υποβαλλόμενα χειρόγραφα μένουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» μὴ ἐπιστρεφόμενα εἰς τοὺς συγγραφεῖς αὐτῶν.
- Ζ'). Οἱ θέλοντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὑφείλουσι ν' ἀποστείλωσι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» διὰ τὸν δευτέρον διαγωνισμόν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1884, νὰ συνοδεύουσι δ' αὐτὰ διὰ δελτίου ἐνσφραγιστοῦ ἐγκλείοντος τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ φέροντος ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἐπιγεγραμμένον τὸν τίτλον τοῦ υποβαλλομένου διηγήματος.

Ἡ κρίσις τοῦ διαγωνισμοῦ δημοσιευθήσεται ἐν τῇ «Εστίᾳ».

Ἡ ἀγωνοδίκος Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν δευτέρον διαγωνισμόν θ' ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κκ. Ι. Ἰσιδ. Σκυλίτση, Σ. Κ. Σκακκαροπούλου καὶ Ἀριστομένους Πρωβελεργίου, εὐμενῶς ἀποδεξαμένων τὴν περὶ τούτου παράκλησιν τῆς Διευθύνσεως τῆς «Εστίας».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1883.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Εστίας».

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

30 Νοεμβρίου 1883

ΑΘΗΝΩΝ

30 Νοεμβρίου 1883

Table with columns: Δάνεια τῆς κυβερνήσεως, Ὀμολογ. ἐκδοθέντα, Ὀμολογ. κυκλοφορ., Ἐσοδα πληρωμῆς τακτομερίων, Ἐσοδα πληρωμῆς μερισμάτων, Ἐσθῆσις ἀποδ., Τίμη ὁμολογ. τίσερ, Τρέχουσα τίμη.

Table with columns: Πιστωτικὰ καταστήματα Ἐταιρίαι, Μετοχικὸν κεφάλαιον, Κεφάλαιον πραγματικόν, Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, Ἐσοδα πληρωμῆς μερισμάτων, Τίμ. ἐπίμ. μέρημα, Τίμη πραγμ., Τρέχουσα τίμη.

Table with columns: Συναλλάγματα, Νομίσματα, ΚΩΝ(ΠΟΛΕΩΣ (28 Νοεμβρίου). Includes sub-tables for exchange rates and gold/silver prices.

Παρατηρήσεις: * Ἀπὸ ἀριθ 1 — 59,799 τῶν 8 τοῖ, ἰκατ. καὶ ἀπὸ ἀριθ. 59,800 — 100,000 τῶν 9 τοῖς ἰκατ. ** Τὸ τὸν ὅσον ἴσως δὲν ἔδωκε μέρημα. *** Μέρημα τῶν 10 πρώτων μηνῶν ἐπὶ τῶν καταβληθέντων δι' ἐκτέμνη μετὰ τὴν 50 φράγγων.

Ἀλληλογραφία τῆς «Εστίας».

κ. Δ. Β. Ἀλεξάνδρου. Εἰς ἐπιστολὴν σας ἀπητήτησεν ἰδιαιτέρως. — κ. Ν. Ι. Π. Κ]ολων. Θὰ σταλῶσιν ὑμῖν εὐθὺς ὡς ἐκδοθῶσιν. — κ. Σ. Π. Μ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν τὸ βιβλίον τοῦ Tissandier ἀπιστάλῃ ταχυδρομικῶς: τὸ ἔτερον ὅταν ἐκδοθῇ. — Μαρίε Πανίνη. Σμύρνην. Ἐπιστολὴν ταχυδρομικῶς. — κ. Α*. Ὡς λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 101 βολῶν, δι' ὧν χαριερίζεται ἡ ἄφ' ἑξῆς βασιλέων ἀναφέρεται οὗτος. Ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς κατὰ τὸ 1518 ἐσηλθὲν εἰς Αὐγούσταν, ἔδει νὰ β' φθάσῃ πρὸς χαριερισμὸν τοῦ 100 βολαὶ κανονίου ὅπερ καὶ ἐγένετο ἀλλ' ὁ ἐπιτραπεὶς τοῦτο ἀξιώματικῶς, φοβηθεὶς μὴ ἐπλανηθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν, διέταξε καὶ ἔριψαν μίαν ἔτι βολήν. Ἐπειτα ἰεθεαίωθη ὅτι ἔριψθησαν 101 βολαὶ, ἢ δὲ πόλις τῆς Νυρεμβέργης, ἐνθα κατόπιν μετέβη ὁ αὐτοκράτωρ, δεῖν ἡθίλως νὰ ὑστερήσῃ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν βολῶν καὶ αὐτῇ. Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ. — κ. Ε. Ν. Σ. Ζίχουθον. Φράγκα 12, προκληρωτέα. Ἀσφαλῆς καὶ πρόχειρος τρόπος ἀποστολῆς εἶνε ὁ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. — Κυρίαν Α. Μ. Σ. ἴδετε τὸ σημερινὸν Δελτίον. — Φίλω Π*. Τίνας; Οἱ κατὰ τὸν κωμικὸν ὄφρουνασπασίδια καὶ συλλαβοπευσιλαιηταὶ καὶ δοφοματῆισσοφοί; *... — κ. Ν. Γ. Εὐχερίστερον διὰ προσωπικῆς συνεντεύξεως ἀπὸ 2-5 μ.μ. — κ. Χ. Κ. Ι. Μύκωνον. Ἐπὶ μακρότερον ἤτο ἀδύνατον ἔην βέλτε νὰ ἐξκολουθήσῃ ἡ ἀποστολὴ καὶ κατὰ τὸ 1884, ὅταν νὰ ἀποστειλῆτε ἐγκρίτως τὸ ἀντίτυπον. — κ. Ν. Βεβαίως προτιμότερον. Μεταξὺ τῶν ἐπίπλων τῆς κοινωνίας, λέγει ὁ L. Derome, τὸ βιβλίον κατέχει τὴν τιμητικὴν θέσιν, εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς βαρβαρότητος. — κ. Ζ*. Πωλοῦνται:

ἐν τοῖς καταστήμασι Κορομηλᾶ πρὸς 3 1/2 φρ. νομιζόμενον ἕκαστον τεύχος. Παρ' ἡμῶν δὲν ὑπάρχουν. — κ. Ν. Α. Δ. Οἱ τόμοι πωλοῦνται καὶ χωριστὰ, ἕκαστος πρὸς 5 φρ. Τὰ ταχυδρ. ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀγοραστὴν — κ. Ε. Κ. Ὡς δημοσιευθῇ εἰς προσεχῆς φύλλον. — Παρατηρητῆ. Ἄλλοτε. Τώρα ὅμως κατὰ τὴν εὐφυᾶ σάτυραν τοῦ Καρόδου:

Οὔτε ξίνας γλώσσας βλέπουν οἱ γυδοὶ πῶς γνωρίζεις, Οὔτε οἱ τὰς ἀνοήτους συναστροφὰς στολίζεις. Ἄλλ' ἴψω καὶ τὸν χορὸν σου καὶ τὸ κάλλος σου θαυμάζου, Ὅταν τις τοὺς κάμη λόγον, τὰς ὄφρας καταβιάζου, Καὶ τὸ δύσκολον προβάλλων ὁ καθὼς των ἔρωτᾷ:

Πόσα παίρνει μετρητὰ;

κ. Κ. Φ. Ι. Πειραιᾶ. Πρὶν ἀποφανθῶμεν, ἀνάγκη νὰ γ-δωμεν τὸ χειρόγραφον. — κ. Ι. Π. Σμύρνην. Ἡ ἰγγραφή ἀμφοτέρων ἐγένετο ἀπὸ τῆς 1 τοῦ 1884 ἐπομένως τότε θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀποστολὴ. — Δεσποινίδι Α. Π. Ἀθήνας. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς λέξεως κουραμᾶνα «φιλόλογός τις» ἀπαντᾷ ἡμῖν: Τὸν ἄρτον πρὸ χρόνων ἐκάλουν μᾶννα κυρὰ, δηλαδὴ κυρὰ-μᾶννα, καὶ κατ' ἕκτασιν τοῦ u κουραμᾶνα. — κ. Ε. Κ*. Ἀλεξάνδρου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμῶν ἐπικρατεῖ ἡ χαριεριστὴ περὶ αὐτῶν ἰδέα καὶ διὰ τοῦτο οὔτε πρὸς 10 φρ. δεῖν εὐρίσκουσιν ἀγοραστὰς εὐκόλως.

Αἱ συνδρομαὶ διεσθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας «πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Εστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματίων, χρυσοῦ, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν δανείων, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματίων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[1 Δεκεμβρίου (Πέμπτη) 1883]

Ἐξακολουθοῦσιν ἐν τῇ Βουλῇ αἱ συζητήσεις περὶ τῆς πολιτικῆς πορείας τῆς Κυβερνήσεως. — Ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ὁ μέγας δόξ τῆς Ῥωσίας Παύλος. Εἰς προὔπαντησιν αὐτοῦ καὶ ἐπισκεψὴν τῶν ἔργων τοῦ ἱσθοῦ τῆς Κορίνθου ἀνεχώρησαν εἰς Καλαμαράκιον ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα. — Εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως, συναμολογηθείσης μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τραπεζικῶν οἴκων καὶ ἀφορῶσης εἰς τὴν σύναψιν δανείου 170,000,000 δραχμῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο σκοπεῖ τὸ μὲν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τὸ δὲ εἰς συμπλήρωσιν τῶν χρησίμων κεφαλαίων εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν καὶ τὰς ναυτικὰς καὶ στρατιωτικὰς παρασκευάς. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔχον ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἀσκήσις τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν σκοποβολὴν εἶνε ἡ πρώτη τῶν ἀσκήσεων, διέταξεν ὅπως ἐκγυμνάζωνται ἐπιμελῶς εἰς αὐτὴν οἱ τε νεοσύλλεκτοι καὶ οἱ τυχόν ἀπεσπασμένοι δι' ἄλλας ὑπηρεσίας. Γενήσονται δὲ καὶ ἐτησίως γυμνασὰ ἐπὶ σκοπὸν βολῆς καὶ ἐν γένει ἀπάσαι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ διετάχθησαν νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σκοποβολῆς, ἥτις δέον νὰ τίθεται ἐν πρώτῃ μοίρᾳ τῶν λοιπῶν γυμνασίων. — Συνήλθεν ἡ ἑκτακτος Συνέλευσις τῆς Ναυτικῆς Τραπέζης ὁ Ἀρχάγγελος. Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ἐξελέγη παρψήφει ὁ κ. Γ. Ξενοῦδάκης, γραμματεῖς δὲ οἱ κκ. Ν. Καραμάνος καὶ Κ. Χαντζάκης ὁ διουθνήτης ἐξέθηκε κατόπιν διὰ μακρῶν καὶ ἀκαλοτικώτατα τὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ὑπελόγησε τὸ ἐνεργητικὸν ὄπερ ἐκέρχεται, ἀφαιρουμένων πάντων τῶν ἐπισφαλῶν, καὶ πάντων τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παλαιῶν διαχειρίσεων, ὑπέβαλε δὲ τὴν περὶ παρατάσεως τῆς διαρκείας τῆς Ἑταιρίας πρότασιν τοῦ συμβουλίου, διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ δεκαπενταετής διάρκεια αὐτῆς λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1884. Ἡ Συνέλευσις, ἀκούσασα μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς πληροφορίες τῆς διουθνήσεως, ἀπεφάσισεν ἵνα ἐκλέξῃ πενταμελῆ εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀφ' οὗ μελετήσῃ τὰ τῆς ἑταιρίας, νὰ υποβάλλῃ τὴν γνώμην τῆς εἰς δευτέραν συνεδρίασιν γενησομένην τὴν 11 Δεκεμβρίου. — Ὑπὸ τοῦ διουθνήτου τῶν τηλεγράφων κ. Κωτσάκη ἐξεδόθησαν εἰς κομψὸν τεύχος «Στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ 1879-1882, ἐμφαίνουσαι τὸν χρόνον τῆς συστάσεως ἐκαστοῦ τηλεγραφείου, τὴν κίνησιν καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν διαφόρων τηλεγραφικῶν σταθμῶν, τὸ μῆκος τῶν συρμάτων καὶ καλωδίων καὶ ἄλλα, χρήσιμους πληροφορίες. Κατ' αὐτὰς ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ἐν ὅλῳ 126 τηλεγραφικοὶ σταθμοί, 668 δὲ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι. Εἰσπράχθησαν δ' ἀπὸ τοῦ 1879 ἕως 1882 ἐκ τηλεγραφικῶν τελῶν δραχμαὶ 4, 611,392, ἀλλ' ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπὶ πλέον τῶν εἰσπραχθέντων 891,362 δραχμαί. Ἡ ἀναλογία τῶν τηλεγραφημάτων εἶνε ἀνωτέρα ἢ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἀντιστοιχοῦντων εἰς ἕκαστον κάτοικον ἕξ τηλεγραφημάτων. — Ὑπὲρ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ παθόντων ἐκ τῆς πλημύρας προσήνεγκαν χίλια μὲν φράγκα ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζάππας, πεντακόσια δὲ ὁ κ. Γεω. Λαυωνιάδης. — Ἐξεδόθη διακήρυξις περὶ ἰδρύσεως ἀνωμότου Ἑταιρίας πρὸς ἀνέγερσιν ἐν Ἀθήναις θεάτρου δι' 800 μετοχῶν ἀντὶ δραχμῶν 1000 ἐκάστης. Ἰδρυταὶ τῆς Ἑταιρίας εἶνε οἱ παρ' ἡμῶν γνωστοὶ ἀρχιτέκτονες ἀδελφοὶ κκ. Σπυρίδων καὶ Γεώργιος Δ. Ζεῖου. — Ἠρξάτο ἡ πώλησις τῶν γραμματικῶν τοῦ λαχείου τῆς 8ης περιόδου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας» ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ καὶ ἐφέτος Λαχεῖον χάριν τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς, εἴτινες μετ' ἀμειώτου εὐμενείας καὶ προθυμίας, ἐξακολουθοῦσι παρέχοντες τὴν ὑποστήριξιν τῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἑστίας». Κρίνεται δὲ ὅτι τῶν μὲν παλαιῶν συνδρομητῶν πολλοί, μὴ ἔχοντες ὅλους τοὺς τόμους τῆς «Ἑστίας» ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, εὐχαίσιως θὰ ἐβλεπον διευκολυνομένην αὐτοῖς τὴν συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τῶν, τοῖς δε νεωστί ἐγγραφομένοις θὰ ἦτο λίαν εὐπρόσδεκτον το μείσον τῆς ἀδαπάνου βαθμηδὸν ἀποκτήσῃ ως πλήρους σειρᾶς τῆς «Ἑστίας», ἐθεώρησε καλὸν ἵνα τὸ Λαχεῖον αὐτῆς ἀποτελεσθῇ ἐφέτος ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις τεθέντων βιβλίων.

Κατὰ ταῦτα ὡς κέρδη τοῦ ἐφετινοῦ Λαχείου τίθενται 200 τόμοι ἀδετοὶ τῆς «Ἑστίας» ἀξίας φράγκων χιλίων (1000).

Οἱ 200 οὗτοι τόμοι θέλουσιν ἀποτελέσει 50 κλήρους, συγκειμένους ἐκ 4 τῶν ὀκταστον.

Τὸ Λαχεῖον θέλει περιλαμβάνει τόσους ἀριθμοὺς, ὅσοι ἔσονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως αὐτοῦ. θέλουσι δε μετᾶσχει αὐτοῦ οὐ μόνον οἱ παλαιοὶ συνδρομηταί, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ πρῶτον νῦν ἐγγραφομένοι τοιοῦτοι.

Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει λάβει ὄψεον ἀνὰ ἓνα ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου, ὁ αὐτῶν δ' ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς ἐκάστου διὰ τὸ ἔτος 1883 θέλει εἶνε συγχρόνως καὶ ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου.

Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν θέλουσι κληρωθῆ 50, εἰς οὓς θὰ διανεμηθῶσι τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου, ἧτοι ἀνὰ 4 τόμοι εἰς ἕκαστον, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἐκλόπην.

Ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου γενήσεται δημοσίᾳ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου, ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας» ἐνώπιον τῆς Διευθνήσεως, πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν καὶ παντὸς ἄλλου συνδρομητοῦ, ἐπιθυμοῦντος νὰ παραστῇ εἰς τὴν κλήρωσιν.

Ἡ Διεύθυνσις.